

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

postmottak@fkd.dep.no

Trondheim, 23. desember 2010

Hørings svar fra NSL – forskrift om kapasitetsauke i lakse- og aureoppdrett i 2010 i Finnmark og Troms

Norske Sjømatbedrifters Landsforening (NSL) viser til høringsbrev av 18. november 2010. NSL har følgende kommentar til fiskeri- og kystdepartementets forslag til forskrift.

NSL er fornøyd med at fiskeri- og kystdepartementet tar sikte på produksjonsøkning i lakse- og ørretoppdrettet. NSL mener en produksjonsvekst er nødvendig i et markedsperspektiv, og mulig i et bærekraftsperspektiv. NSL er imidlertid bekymret for økning av volum i et område som i dag har underdekning på smolt. Vi antar at smolt må hentes fra andre deler av landet for å dekke denne produksjonsøkningen, og er bekymret for den potensielle smittespredning og reduserte fiskehelse dette kan medføre.

NSL ser at det i dag er mange områder i landet som verken har høye verdier av lakselus eller problemer med resistens. Ekstra produksjonsvolum kunne på denne bakgrunn bli gjort tilgjengelig også for aktører som opererer i øvrige deler av landet. NSL mener departementet må se bort fra fylkesgrenser, og også vurdere produksjonsøkning i områder som har tilsvarende lite lakselus som i Troms og Finnmark.

NSL ser ikke hvorfor kapasitetsøkningen ikke skal gis til tillatelser til særlige formål. Slike tillatelser søker å ha så "naturlige"/ vanlige produksjonsforhold som mulig, uavhengig av om tillatelsene benyttes til forskning, til undervisning eller til visningsformål. NSL ber derfor om at tillatelser til særlige formål også får mulighet til å øke produksjonsvolum på lik linje med kommersielle tillatelser.

NSL har ingen kommentarer til departementets forslag til hvordan tilbudet skal gjøres kjent eller til at tilbudet er tidsavgrenset.

NSL ser at grunnlaget for vederlaget for produksjonsøkning i Troms er økt siden 2009-runden. NSL konstaterer også at forskjellen i vederlag for en standard tillatelse mellom Nord-Troms og Finnmark er økt, selv om hele dette området ligger i tiltaksone. NSL har også tidligere gitt uttrykk for at høy prising av konsesjoner bidrar til å tappe mindre aktører for kapital, og til å hindre nyrekruttering til næringa. Dette mener NSL er svært uheldig. NSL mener produksjonsøkning heller kan "lånes" ut fra regionale myndigheter. Ved evt. nedleggelse eller salg av bedriften kan da produksjonsmuligheten trekkes ved nedleggelse eller salg av bedriften. På denne måten vil en sikre at regionale myndigheter har føringer for hvor produksjonen skal skje, samtidig som en også senker inngangsterskelen i næringa.

NSL mener at dersom departementet holder på at det skal betales vederlag for produksjonsøkning så må denne tilfalle de regionale eller også kommunale myndighetene som er berørt av tildelingen.

NSL viser til at det er årlige/toårige miljøundersøkelser som bestemmer bærekraften på lokalitetsnivå. Med bakgrunn i at dette er en begrenset volumøkning mener NSL selskapets lokaliteter automatisk bør tildeles tilsvarende volumøkning på lokaliteter.

NSL forutsetter at produksjonskapasiteten vurderes jevnlig av departementet, slik det også er lagt opp til i Regjeringens "Strategi for en konkurransedyktig norsk havbruksnæring".

Med vennlig hilsen

Kristin Sæther
Fagsjef oppdrett